

Arrest

nr. 288 553 van 5 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/ Box 1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. VAN RISSEGHEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Iraans staatsburger afkomstig uit Urmia, Iran. U bent etnische Koerd. Hoewel uw familie niet politiek actief was, werd er thuis wel over politiek gepraat. U wou u altijd al inzetten voor de Koerdische kwestie. U wist dat Koerden gediscrimineerd worden en de economische situatie voor hen niet gunstig is, al had u hier persoonlijk geen last van.

Samen met uw vader en broer baatte u een voedingswinkel uit in Urmia en hiernaast studeerde u ook aan de universiteit van Urmia waar u Z. (...) leerde kennen. Naast zijn studies was hij groothandelaar in de voedingsindustrie en u besloot om bij hem uw producten voor de winkel in te kopen. Z. (...) bleek sympathisant voor de KDPI (Koerdische Democratische Partij Iran) en samen spraken jullie over de Koerdische kwestie. Z. (...) vroeg u of u interesse had om activiteiten uit te voeren voor de partij en u stemde toe. Hij gaf u een simkaart die u pas in uw gsm mocht steken als hij een seintje gaf. Op een avond

belde hij u op en gaf hij u het adres van zijn groothandel in Urmia, waar ook allerlei materiaal van de partij zoals pamfletten, cd's met toespraken en allerlei andere Koerdische zaken, werden bewaard. Hij stelde voor om verkleed als vuilnisman pamfletten en cd's te gaan uitdelen in twee dorpen. In de vroege ochtend waren jullie klaar met jullie activiteiten en gingen jullie naar de woning van zijn oom. Uit veiligheidsoverwegingen moesten jullie immers na elke activiteit twee dagen weg van huis blijven. Ter gelegenheid van de verjaardag van dokter Ghassemloo vroeg Z. (...) u om opnieuw pamfletten uit te delen, maar deze keer met uw vader i.p.v. zijn vader. Jullie trokken opnieuw jullie straatvegersplunje aan en gingen 's nachts op pad. Opnieuw sliepen jullie nadien bij Z. (...) 's oom. De dag na de activiteit zette u uw gsm aan en zag u verschillende gemiste oproepen. S. (...), de winkelier die naast jullie zijn zaak had, had u gecontacteerd om te melden dat de autoriteiten van de Ettelaat langsgekomen waren in uw winkel en ze uw vader 's morgens vroeg gearresteerd hadden. Ze hadden ook de brandkast en alle facturen en papieren die ze vonden meegenomen. U liet uw vader staan en vertrok met uw identiteitsdocumenten naar uw maternale oom. Hij wist tot wat het Iraanse regime allemaal in staat was en had liever niet dat u bij hem bleef. Hij stuurde u naar een neef van hem. Ondertussen vernam uw oom via uw moeder dat uw vader meegenomen was naar het kantoor van de Ettelaat in Urmia en pas 's avonds kon vrijkomen. Ze hadden uw vader verteld dat ze uw vader hadden gesignaleerd en u zo op het spoor waren gekomen. Uw oom zocht hierna een smokkelaar. U reisde via Turkije, Bulgarije, Servië en Kroatië naar België waar u op 14 juli 2021 om internationale bescherming verzocht.

Op het Klein Kasteeltje kwam u andere Koerden tegen die u hoorde vertellen over hoe men zich kon inschrijven bij de KDPI in België. Zij hadden een afspraak met een partijlid van de KDPI en u besloot om met hen mee te gaan. U werd verwelkomd door de partij en u besloot om sympathisant te worden. In België had u enkele politieke activiteiten. In december 2021 nam u deel aan een manifestatie voor de Iraanse ambassade naar aanleiding van de bombardementen die het Iraanse regime in Irak uitvoerde. Een half jaar later, in juni 2022, stond u met de partij Al Ahwazi, een partij opgericht voor de Arabieren in Khuzestan, voor de Iraanse ambassade uit solidariteit met de slachtoffers die vielen in Ahwaz en tot slot nam u in juni 2022 deel aan een bijeenkomst van de KDPI om hun beleid te bespreken. Tijdens één van uw activiteiten werd u gefilmd door Tishk Tv, de nieuwszender van de KDPI.

Via uw vader hoorde u dat er zes à zeven maanden nadat u Iran had verlaten twee mannen naar u op zoek kwamen om geleend geld op te eisen. U gaat ervan uit dat het in werkelijkheid mannen van de Ettelaat waren.

U vreest bij terugkeer naar Iran gedood te zullen worden door de autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw shenasnameh (geboorteakte); uw melikaart (identiteitskaart); uw legerdienstkaart; uw studentenkaart van de universiteit; een vragenlijst van de KDPI die u moest invullen om een aanbevelingsbrief van hen te bemachtigen; een aanbevelingsbrief van de KDPI d.d. 29 januari 2022 waarin staat dat u sympathisant bent van de partij en Iran diende te ontvluchten wegens oppressie; foto's van u op een betoging voor de Iraanse ambassade d.d. 27 december 2021; foto's van u op een betoging voor de Iraanse ambassade d.d. 11 juni 2022; en foto's van u op een bijeenkomst van de partij op 26 juni 2022. Bijkomend stuurde uw advocaat op 22 augustus 2022 een e-mail waarin stond dat het niet mogelijk was om het interview waarin u in beeld kwam, voor te leggen. In dit verband stuurde uw assistente uit het centrum op 17 september 2022 ook een e-mail door waarin een zekere P.K. (...) meedeelde deze video niet te kunnen bemachtigen. Op 23 september 2022 stuurde u via uw assistente dan toch een link door van het betreffende interview. Op de video van Rudaw TV (een Koerdische zender) is te zien dat u links in beeld komt achter een KDPI-lid dat geïnterviewd werd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst heeft u uw beweerd engagement voor de Koerdische zaak, en meer bepaald voor de KDPI, in Iran niet aannemelijk gemaakt.

Zo heeft u de manier waarop u in Iran met de KDPI in contact kwam, niet aannemelijk gemaakt. U maakte naar eigen zeggen kennis met de partij door uw medestudent Z. (...) (CGVS, p. 5), die zelf actief was bij de KDPI en die u vroeg om samen activiteiten voor de partij uit te voeren. U wist echter zeer weinig te vertellen over Z. (...) 's engagement bij de KDPI en de praktische kant van zijn activiteiten, waardoor de geloofwaardigheid van zijn profiel als KDPI'er ernstig op de helling komt te staan. Zo wist u niet vanaf

wanneer Z. (...) zich engageerde voor de KDPI. Hoewel u vertelde dat Z. (...) bij de partij ging omdat zijn oom martelaar was van de partij, wist u niet wie zijn oom precies was. U wist evenmin of Z. (...) goed gekend was bij de KDPI Iran en u wist niet zeker of Z. (...) lid of sympathisant was voor KDPI (CGVS, p. 19). U had verder geen enkele informatie hoe Z. (...) aan het materiaal kwam dat jullie samen uitdeelden tijdens het uitvoeren van jullie activiteiten, noch wist u wie dit allemaal financierde. Ook wat betreft de straatvegerskledij die jullie droegen tijdens jullie activiteiten om jullie zelf te vermommen, wist u niet waar Z. (...) dit haalde: hij wou hier ondanks uw vragen hierover niets over zeggen. Dat de manier waarop hij aan dergelijke kledij zou zijn gekomen geheime informatie zou kunnen zijn, kan evenwel moeilijk worden ingezien, temeer daar u niet wist waarom hij hierover niets wilde zeggen. Evenmin had u enig idee waarom er zoveel tijd zat tussen de twee activiteiten die u samen met Z. (...) uitvoerde: u stelde zich hier geen vragen bij. U wist tot slot evenmin of Z. (...) behalve die twee activiteiten die jullie samen uitvoerden nog andere politieke activiteiten had: het kon zijn dat hij er andere had, maar u stelde hier geen vragen over omdat u dit niet wilde weten (CGVS, p. 20-21). Dat u, als zelfverklaard politiek activist in Iran, geen interesse had om te weten of uw beweerdde metgezel bijkomende politieke activiteiten had ontwikkeld, kan, gelet op uw beweerdde enthousiasme om [politieke] activiteiten uit te voeren en gelet op uw beweerdde interesse in politieke kwesties (CGVS, p. 16; p. 19), niet overtuigen. Dat Z. (...) een politiek activist zou zijn, heeft u bijgevolg niet aangetoond.

Voorts legde u geen enkel begin van bewijs neer omtrent uw voedingswinkel en de contracten die u had met Z. (...) aangaande de voeding die u bij hem inkocht. U stelde dat alle bewijzen die u had werden meegenomen toen de autoriteiten binnenvielen in uw winkel en u weet niet waar Z. (...) momenteel verblijft, aangezien u geen nummer meer heeft van hem (CGVS, p. 22-23). Dit volstaat evenwel niet als rechtvaardiging voor het ontbreken van enig bewijs in dit verband. Indien Z. (...) effectief een groothandel had en u effectief geruime tijd voeding bij Z. (...) aankocht, kan immers niet worden ingezien dat dergelijke (intensieve) zakelijke contacten niet zouden kunnen worden aangetoond. Bovendien is het niet aannemelijk dat u de contactgegevens van de groothandel van Z. (...) niet zou kunnen opzoeken om eventueel zo aan bewijsstukken van jullie zakelijke cont(r)acten te kunnen geraken. Ook had u nog altijd foto's of andere bewijzen kunnen neerleggen van uw en zijn winkel en foto's van het door de Iraanse autoriteiten gepleegde geweld op uw winkel. Deze werden u immers gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 22-23). Vooralsnog legde u dergelijke bewijsstukken niet neer.

Tot slot is het onwaarschijnlijk dat, ofschoon jullie op het moment dat jullie beseften dat jullie activiteiten door de autoriteiten waren achterhaald, u hem enkel gezegd zou hebben dat u ervandoor zou gaan, maar dat u er klaarblijkelijk geen idee van had wat zijn plannen toen waren (CGVS, p. 23). Gelet hierop, komt jullie beweerdde samenwerking op de helling te staan.

Dat Z. (...) daadwerkelijk een sympathisant bij de KDPI was en u via hem politieke activiteiten zou uitgevoerd hebben waardoor u in de problemen zou zijn gekomen, heeft u door de bovenstaande bevindingen dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Dat uw beweerdde problemen ten gevolge van uw beweerdde activiteiten onaannemelijk zijn, blijkt tevens uit uw totaal ontbrekende kennis over het actuele lot van uw metgezel Z. (...). U verklaarde weliswaar geen enkel contact meer te hebben met Z. (...). U weet niet waar hij verblijft en u heeft geen nummer van hem om hem te contacteren. U stelde dat u zijn nummer niet meer heeft omdat u uw gsm weggooide. U stelde ook hem niet via via te kunnen contacteren om niemand in gevaar te brengen. Deze uitleg volstaat niet. U ondernam immers geen enkele poging om Z. (...) te contacteren. U zocht hem op geen enkele manier op, zelfs niet via sociale media. Bovendien kan niet worden aangenomen dat het onmogelijk zou zijn om iemand in uw plaats op discrete en veilige wijze te laten informeren naar Z. (...). Ook via het partijbureau van de KDPI in België informeerde u zich niet naar Z. (...). Nochtans stelde u zelf dat u aan de partij in België vertelde wat er in Iran was gebeurd en dat de mogelijkheid bestond dat, indien u hen over Z. (...) vragen had gesteld, ze hierover opzoekingen zouden hebben gedaan (CGVS, p. 23-24). Dat u zich zelfs niet eens probeerde te informeren naar Z. (...) 's lot bij het partijbureau van de KDPI in België, dat zich, zo kan redelijkerwijs worden aangenomen, bezighoudt met het lot van Iraanse Koerden, is, gelet op het feit dat van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij of zij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze aspecten die ook maar enigszins in verband staan met de kern van zijn of haar vrees, niet ernstig. Door het abrupte ontbreken van uw contact met de persoon die een cruciale rol in uw engagement voor de KDPI zou hebben gespeeld zonder dat er hier klaarblijkelijk een reden voor is – nergens uit uw verklaringen blijkt dat jullie contact vertroebeld zou zijn geweest – en door het ontbreken van enige poging om met hem contact op te nemen of informatie over zijn lot te achterhalen, komt niet alleen de geloofwaardigheid van uw engagement bij de KDPI in Iran en de bewering dat Z. (...) u daadwerkelijk als sympathisant van de KDPI de weg naar uw politiek engagement gewezen zou hebben wederom op de helling te staan, maar wordt tevens de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen ten gevolge van dit engagement fundamenteel ondermijnd.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw activiteiten voor de KDPI in Iran en uw problemen hierdoor.

De elementen die wijzen op uw tekort aan geloofwaardigheid zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald om de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Zelfs al wordt niet ontkend dat u een zekere kennis heeft over KDPI – kennis kan via studie vergaard worden, waardoor dit gegeven op zich de oprechtheid van uw politiek engagement niet aantoonst –, dan nog wijzen enkele elementen op opportunisme. Zo kon u niet uitleggen waarom u precies voor de KDPI koos en niet voor een andere Koerdische partij zoals bijv. Komala. U gaf toe de ideologie van andere partijen niet te kennen maar dat uw ideologie wel aanleunt bij die van de KDPI. Aangezien u geen kennis heeft van andere ideologieën, is het dan ook vreemd dat u zonder inhoudelijke kennis toch deze keuze kon maken (CGVS, p. 14). Opvallend in dit verband is ook dat u in Iran geen lid wilde worden van de KDPI, omdat u dan wapens in de hand zou moeten nemen en een gewapende strijd tegen het Iraanse regime zou moeten voeren, hetgeen u niet wilde, maar dat u er in België geen graten in ziet om lid van diezelfde partij te worden, omdat u hier niet onder de wapens zal moeten (CGVS, p. 12). Het voorgaande kan bezwaarlijk een diepgaande overtuiging verraden.

Daarnaast kan erop gewezen worden dat uw politieke activiteiten voor de KDPI in België, die u aan de hand van een aantal foto's aantoonde, zeer gelimiteerd zijn. Zo beperkte uw bijdrage aan de drie activiteiten waarbij u present was zich tot een loutere deelname als gewone betoger die wat slogans roept. U heeft hierbij nooit een organisatorische rol opgenomen, noch met de pers gesproken, noch gespeecht (CGVS, p. 8-11). Voorts blijkt duidelijk uit de door u neergelegde foto's dat de bijeenkomst waaraan u deelnam in Gent binnenskamers plaatsvond, waardoor bezwaarlijk aangenomen kan worden dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden kunnen zijn. In dit kader kan nog opgemerkt worden dat, toen u gevraagd werd naar de verwezenlijkingen van de peshmerga met wie u tijdens de bijeenkomst op de foto ging, u dit niet wist. Nochtans stond u naar eigen zeggen op de foto met hem omdat hij heel zijn leven in dienst van de partij had gestaan. Over een andere foto gevraagd met wie u poseerde, wist u niet wat hun functie was voor de partij. Dat u geen relevante informatie over de functie van de mensen met wie u op foto's poseerde kon geven, wekt sterk de indruk dat u louter omwille van opportunistische redenen i.p.v. omwille van oprechte motieven met hen op de foto ging om uw verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. Ten slotte leverde u als deelnemer geen enkele bijdrage aan het seminarie (CGVS, p. 10-11). Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat slechts twee van de drie activiteiten die u uitvoerde specifiek door de KDPI waren georganiseerd. De betoging waaraan u deelnam op 11 juni 2022 werd immers georganiseerd door Al Ahwazi, een partij waar u geen enkele informatie over had (CGVS, p. 9). U erkende bovendien niet te weten of de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw politieke activiteiten in België (CGVS, p. 13). Wat betreft uw activiteiten op sociale media moet opgemerkt worden dat u ook hier geen enkele concrete aanwijzing had dat de autoriteiten ervan op de hoogte zouden zijn (CGVS, p. 6). Bovendien kan moeilijk gesteld worden dat u met uw facebookprofiel met 1175 vrienden en uw instagramprofiel van 2033 vrienden in de aandacht zou lopen van de autoriteiten. Gelet op deze bevindingen over uw zeer beperkte politieke activiteiten in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Uit informatie blijkt dat dit eveneens het geval is voor betogingen aan diplomatieke posts. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Betreffende de door u aangehaalde discriminatie van de Koerden in uw regio dient volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat u erkende dat u hier niet mee te maken kreeg (CGVS, p. 4; p. 7; p. 11-12 en p. 15). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u, net zoals uw broer, kon studeren en werken in Iran, waardoor uw economische situatie volgens u niet zo erg was (CGVS, p. 3-4 en p. 15).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten staven enkel uw identiteit en nationaliteit, waaraan niet wordt getwijfeld. Aan de aanbevelingsbrief van de KDPI die u neerlegde en waarin vermeld wordt dat u Iran moest verlaten door oppressie, kan geen enkele bewijswaarde worden gehecht. Om bewijskrachtig te zijn, moeten documenten immers in een geloofwaardig relaas kaderen, wat hier niet het geval is. Wat tot slot de video betreft van RudawTv waarbij u net als veel anderen in een video in beeld komt achter een prominent KDPI-lid, dient opgemerkt te worden dat u er net als zovele anderen enkel als gewone deelnemer aanwezig was, waardoor het, gelet op de hierboven geciteerde informatie, niet plausibel is dat u hierom door de Iraanse autoriteiten zou worden vervolgd.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van "het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62,48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Verzoeker merkt op:

"Vooraf zij erop gewezen dat de bevindingen van het Commissariaat-generaal verontrustend zijn.

De administratie is gebaseerd op volstrekt onjuiste veronderstellingen en haar argumenten bestaan uit een opeenvolging van principiële petities".

Verder geeft verzoeker een overzicht van hetgeen er gesteld wordt in de bestreden beslissing en doet hij gelden:

"Uit het dossier blijkt duidelijk dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met het account van verzoeker, de huidige situatie in Iran of de Koerdische situatie."

Verzoeker uit vervolgens kritiek op het gegeven dat hij, als Koerd en verzetsstrijder, door het CGVS werd ondervraagd met behulp van een Iraanse tolk. In dit kader voert hij aan:

"Humanitaire organisaties die gespecialiseerd zijn in de strijd voor de mensenrechten bevestigen echter dat de Iraanse autoriteiten krachtige Spionagediensten in Europa hebben, waarbij sommige politieke tegenstanders zijn geëxecuteerd op bevel van de Iraanse regering.

Het was dus volledig in strijd met verzoekers rechten van de verdediging om hem in een andere taal te ondervragen.

Een Iraanse tolk zorgde ook voor enorme stress bij verzoeker, die bang was dat zijn woorden zijn vriend en familie in gevaar zouden brengen.

Het CGVS heeft dus geen klimaat van vertrouwen geschapen dat de heer N. (...) in staat zou hebben gesteld zich onder goede omstandigheden te verantwoorden."

Verder benadrukt verzoeker dat de KDPI, net als alle andere Koerdische partijen, ondergronds is in Iran. Verzoeker geeft aan:

"De leiders van de partij zijn al vele jaren vluchtelingen in het buitenland, met name in Irak.

Bijgevolg wordt het steunen van deze partij door de autoriteiten beschouwd als een terroristische activiteit, door de Koerden als een verzetsactiviteit.

Een verzetsbeweging is echter per definitie clandestien en gecompartmenteerd, om voor de hand liggende veiligheidsredenen.

Zoals in elke verzetsbeweging benadert een ronselaar een toekomstig lid, test hem door met hem te praten over de waarden van de vereniging, ruim voordat hij een actie voorstelt.

De eerste activiteiten zijn noodzakelijkerwijs eenvoudig en er zijn niet veel mensen bij betrokken om te voorkomen dat het hele netwerk wordt aangehouden.

Het relaas van de heer N. (...) is zeer geloofwaardig, aangezien het gaat over het rekruteren van hem in een clandestiene organisatie.

Een man wint zijn vertrouwen, test geleidelijk zijn politieke opvattingen en zijn wil tot handelen, tot verzet, en stelt hem dan voor aan een enkele overste.

Een eerste missie wordt georganiseerd met precieze veiligheidsregels.

De missie bestond uit het verspreiden van folders en propagandamateriaal voor de ondergrondse organisatie.

Deze activiteit is gevaarlijk omdat zij bestaat in het informeren van de bevolking over een mogelijk verzet en de Iraanse regering de partij als een terroristische groepering beschouwt.

De heer N. (...) legt uit dat hij veel vragen stelde aan het begin van zijn relatie met de jonge recruiter.

Door deze eerste missie, de ontmoeting met de chef, het lezen van de folders begrijpt N. (...) dat het werk dat hem wordt aangeboden gevaarlijk is.

Het is niet langer een kwestie van dromen van een ander leven, maar van het vervoeren van documenten die de Iraanse regering bekritiseren en het riskeren van opsluiting, marteling en executie.

Dit is een gelegenheid voor de heer N. (...) om de PDKI, haar eisen en haar voorstellen voor de Koerdische zaak wat beter te begrijpen.

Het is de eerste en enige Koerdische oppositiebeweging die de heer N. (...) ontmoet, omdat deze bewegingen per definitie clandestien zijn.

In deze omstandigheden is het geen kwestie van aandachtig de verschillende politieke programma's van de verschillende partijen lezen, comfortabel geïnstalleerd in een leunstoel of het volgen van een televisiedebat om na te denken over de partij die het best aan je aspiraties beantwoordt.

Wanneer zich in een land verzetsbewegingen ontwikkelen, zijn zij noodzakelijkerwijs clandestien en werven zij familieleden aan om elk risico van aanklacht te vermijden, en de kandidaat-verzetsstrijder heeft dan geen andere keuze dan zich met deze beweging te verzetten of zich van stemming te onthouden.

Bijgevolg zijn de verklaringen van de heer N. (...) in overeenstemming met de aanwerving van een lid van het verzet en de veiligheidsregels van dit type vereniging.

Het is dus normaal om in deze omstandigheden slechts één partij te kennen, slechts één of twee contacten met de hiërarchie te hebben, niet te veel vragen te stellen waarvan de antwoorden u en de andere leden van het verzetsnetwerk in gevaar zouden kunnen brengen.

Evenzo kunnen wij uit het administratieve dossier opmaken dat de heer N. (...) zijn ontmoeting met zijn vriend en de ontwikkeling van hun relatie gedetailleerd heeft beschreven.

Hij legde de vertrouwensrelatie uit, de handelsrelaties, het politieke denken dat van hem was, de informatie over de KDPI, de handelingsmogelijkheden en ten slotte het contact met de hiërarchische meerdere en de eerste missie.

Op dezelfde manier verklaarde de heer N. (...) zijn wens om het verzet voort te zetten, toen hij in België aankwam, zijn interventies op sociale netwerken, zijn deelname aan vergaderingen en demonstraties.

Als nieuw actief lid van de vereniging is het normaal om niet in het openbaar te spreken of documenten te schrijven, om met journalisten te spreken, voordat ze een belangrijke plaats hebben ingenomen, in de vereniging.

Na maanden van clandestiene strijd, in een land waar het bijzonder gevaarlijk is om vragen te stellen over de ondergrondse partij, om informatie te verkrijgen, is het normaal dat de heer N. (...) de tijd neemt om de KDPI te informeren, te ontdekken en te begrijpen.

Feit blijft dat hij deelnam aan de verspreiding van clandestiene pamfletten in Iran, ternauwewoed aan arrestatie ontsnapte in zijn land, deelnam aan betogingen in België naast bekende vertegenwoordigers van de KDPI.

Deze demonstraties worden regelmatig geïnfiltreerd door Iraanse regeringsspionnen, de klager werd op televisie gefilmd.

Voor KDPI-activisten in België wordt de heer N. (...) beschouwd als een actief persoon die in Iran vocht voor de rechten van het Koerdische volk, hij is een symbool, maar ook een getuige van de situatie van de Koerden in Iran, van de politierepressie.

Als gevolg daarvan heeft hij ontegenzeggelijk een verhaal blootgelegd waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst wordt gezocht voor politieke activiteiten.

De elementen die door het CGVS worden aangevoerd om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken, zijn integendeel elementen die de realiteit van zijn verhaal bevestigen.

Het verslag van de aanvrager verwijst naar de werving van elke kandidaat voor het verzet, in elk land waar het politieke regime een dictatuur is.

Hieruit volgt dat deAV een kennelijke beoordelingsfout maakt bij de analyse van de situatie van N. (...)."

Verzoeker vervolgt:

"Het is duidelijk dat het CGVS het beginsel van behoorlijk bestuur in zijn tak van grondigheid niet respecteert.

Het enige documentatie in het administratieve dossier betreft namelijk de situatie van asielzoekers die terugkeren naar Iran, na een weigering van de status van politiek vluchteling.

Uit de informatie in de CGVS-documentatie blijkt echter duidelijk dat veel asielzoekers om economische redenen hun land zijn ontvlucht.

De rapporten benadrukken echter dat iedereen die gedwongen wordt om na een langdurig verblijf naar Iran terug te keren, bij aankomst in het land aan een zeer lang verhoor zou worden onderworpen.

De rapporten wijzen erop dat illegaal, visumvrij reizen onderworpen is aan boetes of gevangenisstraffen en dat verhoren (en de risico's van arrestatie, marteling, onmenselijke en vernederende behandeling) heel verschillend zijn voor bepaalde profielen en voor mensen die Problemen hadden met de autoriteiten, voordat ze Iran verlieten.

Deze documentatie geeft aan dat Studenten toestemming moeten krijgen om Iran te verlaten en zichzelf bloot te stellen aan ernstige Problemen als ze terugkeren naar het land.

Als gevolg hiervan zou de heer N. (...), alleen al op basis van de CGVS-documentatie, op zijn minst Problemen hebben met de autoriteiten van zijn land omdat hij illegaal reisde, het land verliet zonder toestemming van zijn universiteit, Koerdisch is en op zijn minst een sympathiek lid van de KDPI.

Men kan echter niet zonder een kennelijke beoordelingsfout te begaan toegeven dat sommige Iraniërs die naar hun land terugkeren, het risico lopen te worden gearresteerd en veroordeeld, toegeven dat de heer N. (...) aan al deze criteria voldoet en concluderen dat hij uiteindelijk geen probleem zou hebben als hij naar het land zou terugkeren."

Tevens stelt verzoeker:

"Bovendien bevatten het administratieve dossier en de beslissing van het CGVS geen analyse, geen documentatie over de veiligheidssituatie in Iran, over de specifieke situatie van de Koerden en leden van de KDPI.

De asielaanvraag van N. (...) is echter gebaseerd op het feit dat de autoriteiten van zijn land hem beschouwen als lid van een ondergrondse politieke partij, activist, in een verzet dat door de Iraanse regering als terroristisch wordt beschouwd.

Het is dan ook heel duidelijk dat het CGVS het beginsel van behoorlijk bestuur in zijn tak van grondigheid heeft geschonden door geen rekening te houden met de veiligheidssituatie in Iran, de huidige rellen of de specifieke situatie van een etnische minderheid die lange tijd in dat land wordt vervolgd."

Verzoeker doet vervolgens een uitgebreid betoog, aan de hand van algemene landeninformatie, inzake de algemene situatie in Iran, de situatie voor Koerden in dit land en de wijze waarop vertegenwoordigers van de KDPI worden gevisieerd. In dit kader wijst hij eveneens op de gewelddadige wijze waarop de Iraanse autoriteiten demonstraties uit elkaar trachten te drijven, de technieken die de Iraanse autoriteiten daarbij toepassen en de repressie die de Iraanse autoriteiten voeren. Meer in het algemeen, blijkt volgens verzoeker uit de beschikbare informatie dat de mensenrechten in Iran niet worden gerespecteerd. Verzoeker doet verder gelden:

"Uit deze verschillende rapporten volgt dat de situatie in Iran bijzonder explosief is, vooral in de regio's waar de Koerden wonen.

Er is alle reden om aan te nemen dat de situatie dicht bij een burgeroorlog staat, aangezien de repressie tegen de burgerbevolking gewelddadig en blind is.

De Koerdische bevolking demonstreert echter vreedzaam na de dood van een jonge vrouw die door de moraalpolitie is gearresteerd.

De regering is bezorgd over de verspreiding van de aanvankelijk Koerdische beweging naar andere delen van Iran en beschuldigt de Koerden ervan de regering te willen destabiliseren en de regering omver te werpen.

Zonder enig voorbehoud kiest de Iraanse regering ervoor om haar wil te bevestigen om de demonstraties te onderdrukken, met geweld, om te doden, om iedereen te arresteren die durft te klagen.

De protesten stopten echter niet en verspreidden zich naar andere delen van Iran.

Het geweld van de Iraanse regering tegen politieke, religieuze en etnische tegenstanders is niet nieuw.

Aan de andere kant is de duur van de protesten een noviteit voor de regering, die op een bijzonder gewelddadige manier reageert, vooral met betrekking tot de Koerden.

Het is daarom volstrekt onmogelijk om de situatie van de heer N. (...) te analyseren zonder rekening te houden met de algemene context van zijn land en de regio's met een Koerdische meerderheid.

De beslissing van het CGVS en de documentatie van het administratieve dossier zeggen echter geen modus van Iran en de huidige situatie.

Door geen rekening te houden met de context waaruit N. (...) afkomstig is, schendt het CGVS het beginsel van behoorlijk bestuur in zijn tak van grondigheid, de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 1991 over de redenen voor bestuurshandelingen.

De enige documentatie die door het CGVS wordt gebruikt en het argument dat daaruit voortvloeit, is dat alle Personen die terugkeren naar Iran worden ondervraagd door de autoriteiten, maar dat economische vluchtelingen niet van bijzonder belang zijn voor de politie.

In hetzelfde verslag wordt er echter op gewezen dat veel mensen worden gearresteerd en gemarteld als ze het land illegaal hebben verlaten en Problemen hadden met de autoriteiten voordat ze vertrokken. Maar N. (...) is Koerdisch, soennitisch, verliet het land illegaal zonder toestemming te vragen aan de universiteit.

Deze elementen alleen al zouden hem in het huidige klimaat, Problemen moeten garanderen bij zijn terugkeer naar Iran, op zijn minst worden gearresteerd, gemarteld en misschien zelfs geëxecuteerd.

Daarnaast nam hij deel aan demonstraties van politieke tegenstanders die in België op televisie werden gefilmd, wat zijn zaak in de ogen van de Iraanse autoriteiten nog verergert.

Ten slotte, als, zoals de heer N. (...) zegt, deze laatste in zijn land van herkomst wordt gezocht vanwege zijn activiteiten voor de KDPI, ondergaat hij ongetwijfeld de voorwaarden van de Conventie van Genève.

Door niet met die elementen rekening te houden heeft het CGVS de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Het lijkt erop dat de kandidaat een specifiek profiel heeft:

- Hij is Koerdisch (etnische minderheid)*
- Hij is soennitisch (religieuze minderheid)*
- Hij is lid van de KDPI (verboden politieke partij)*
- Hij deelde folders uit voor deze partij.*
- Hij publiceert protestteksten op sociale netwerken*
- Hij neemt deel aan politieke bijeenkomsten en demonstraties van de KDPI tegen de Iraanse regering.*
- Hij is naar buitenland gegaan, in het bijzonder in Europa. Dergelijke reis trekt de aandacht rekening houdend met het feit dat Europa als vijand beschouwd is"*

Verzoeker concludeert:

"Rekening houdend met alle die elementen moet de vluchtelingstatus aan de verzoeker verleend.

Door de vluchtelingstatus aan de verzoeker te weigeren heeft het Commissariaat het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980 geschonden.

Voorts leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.

In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd wordt.

Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden.

De vluchtelingstatus moet aan de verzoeker verleend."

Met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voer verzoeker verder aan:

"Het CGVS is van mening dat verzoekster niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming en verwijst naar verschillende rapporten en documenten om zijn beslissing te staven.

De argumentatie van het Commissariaat-Generaal wekt verbazing, omdat zij geen rekening lijkt te houden met de werkelijke situatie in het land, zowel op het gebied van veiligheid en humanitaire aangelegenheden als wat betreft de eerbiediging van de mensenrechten.

Het is duidelijk dat de situatie in Iran, en met name in de Koerdische regio's, neerkomt op een burgeroorlog en dat de autoriteiten daar willekeurig geweld tegen de burgerbevolking vertonen."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Aan verzoeker de hoedanigheid van vluchteling te verlenen.

In ondergeschikte orde hem het statuut van subsidiaire bescherming te verlenen.

In uiterst ondergeschikte orde, de aan verzoeker bestreden beslissing te vernietigen."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een bundel algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 3).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt middels een aanvullende nota van 13 april 2023 enkele nieuwe documenten bij. Deze betreffen een Iraanse huurovereenkomst, foto's van zijn politieke activiteiten in België, een certificaat van een psycholoog en een certificaat van de PDKI van België.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

Verzoeker duidt verder niet welk *“beginsel van behoorlijk bestuur”* hij benevens de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht. Evenmin preciseert hij waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van *“het beginsel van behoorlijk bestuur”* door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkervijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Waar verzoeker in de aanvullende nota plots komt aandragen met een *“certificaat van de psycholoog”* opgemaakt op 13 april 2023 dient te worden opgemerkt dat verzoeker zich in deze nota beperkt te stellen dat de psycholoog bevestigt dat hij *“momenteel lijdt aan nawerkingen van het geweld dat hij in zijn land van herkomst heeft ondergaan en dat hij lijdt aan nachtmerries, herkauwingen, hyperwaakzaamheid en concentratieproblemen.”* Vooreerst kan niet worden ingezien hoe een psycholoog die zelf in het land van herkomst op het ogenblik van de voorgehouden gebeurtenissen niet bij verzoeker aanwezig was met stellige zekerheid kan concluderen dat verzoekers psychologische problemen de nawerkingen zouden zijn van het aldaar ondergane geweld. Verder kan noch uit de beperkte duiding in de aanvullende nota, noch uit het certificaat zelf worden besloten en wordt evenmin aldus geattesteerd dat verzoeker niet in de mogelijkheid mocht of mag worden geacht zijn asielprocedure op een correcte wijze te doorlopen en desbetreffend een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoeker laat na toe te lichten op welke wijze haar kwetsbaar profiel haar verhinderde te voldoen aan de verplichtingen die in het kader van haar asielprocedure op haar rusten en welke specifieke steunmaatregelen haar dan verleend dienden te worden.

4.4. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat zijn rechten van verdediging zouden zijn geschonden doordat hij bij het CGVS werd ondervraagd in het Farsi en met

behulp van een Iraanse tolk, doordat hij stress zou hebben gehad omdat deze tolk mogelijks een spion was van de Iraanse overheid en doordat er daardoor geen klimaat van vertrouwen was binnen hetwelk hij in goede omstandigheden zijn relaas kon doen.

Uit de bijlage 26 zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt in dit kader vooreerst dat verzoeker zelf verklaarde tijdens het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Farsi beheerst. In de verklaring betreffende procedure gaf verzoeker bovendien expliciet aan deze taal voldoende te beheersen om de problemen die geleid hadden tot zijn vertrek te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Verzoekers verklaring bij de DVZ werd dan ook afgenomen met behulp van een tolk Farsi en werd aan het einde in deze taal aan hem voorgelezen. Verzoeker ondertekende deze verklaring vervolgens uitdrukkelijk voor akkoord, waarmee hij aangaf dat de hierin vermelde inlichtingen oprecht zijn. Bij het CGVS gaf verzoeker bovendien eenduidig aan dat zijn gehoor bij de DVZ goed was verlopen, dat hij over dit gehoor geen opmerkingen had en dat hij er alle redenen kon aanhalen die aanleiding gaven tot zijn vertrek (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Nadat verzoekers vragenlijst werd ingevuld met behulp van een tolk Kurmanji, werd verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS opnieuw gehoord met de bijstand van een tolk Farsi. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens dit persoonlijk onderhoud, formuleerde ook maar enig bezwaar tegen het plaatsvinden van dit persoonlijk onderhoud en/of tegen de tolk die verzoeker bijstond tijdens dit onderhoud. Evenmin formuleerde één van hen gedurende het verdere verloop van verzoekers persoonlijk onderhoud bij het CGVS enige verdere opmerking in deze zin. Er werd nochtans aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat verzoeker eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) moest melden. Daarenboven werd aan verzoeker verduidelijkt welke de rol van de tolk was en werd verzoeker inzake deze tolk op het hart gedrukt: *“hij is volledig neutraal, heeft beroepsgeheim en heeft geen enkele invloed op uw beslissing”*. Verzoeker gaf, nadat de tolk al enige tijd aan het woord was, aan deze tolk goed te verstaan (*ibid.*, p.1-2). Na de pauzes die tijdens het persoonlijk onderhoud werden ingelast, formuleerden verzoeker en diens advocaat geen bezwaar tegen het verderzetten van het persoonlijk onderhoud (met de betreffende tolk). Opnieuw maakten zij geen melding van eventuele problemen met de tolk of van de beweerdde moeilijkheid van verzoeker om in het bijzijn van deze tolk zijn relaas op een gedegen wijze uiteen te zetten (*ibid.*, p.10, 18). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker verder aan alle vragen goed te hebben begrepen en de tolk goed te hebben begrepen. Noch verzoeker, noch diens advocaat formuleerde vervolgens enige opmerking inzake de tolk, de communicatie of het verloop van het persoonlijk onderhoud wanneer daartoe de kans werd geboden (*ibid.*, p.24). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan verder op generlei wijze worden afgeleid dat de beweerdde problemen zich zouden hebben voorgedaan. Uit de inhoud van deze notities blijkt immers dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze is geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Daarenboven dient in deze te worden vastgesteld dat verzoeker blijkens de stukken van het dossier een kopie van de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS opvroeg en bekwam en dat hij hierover vervolgens geen opmerkingen overmaakte aan het CGVS. Dit impliceert, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet dat hij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities. Bijgevolg kan hij heden bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de inhoud van deze notities zou zijn gekleurd of aangetast door de voormelde, vermeende problemen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zich in dit kader beperkt tot het uiten van de voormelde, louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte beweringen. Verzoeker geeft in dit kader niet de minste verdere duiding en laat na om ook maar enigszins *in concreto* aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze de vermeende problemen met de tolk van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden en/of de weergave van deze gezegden in de notities van het persoonlijk onderhoud. Evenmin toont hij aan de hand van concrete argumenten of elementen aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

4.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.6. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de politieke activiteiten die hij zou hebben gevoerd voor de KDPI en de hieruit voortgesproten problemen en vrees voor vervolging.

In de bestreden beslissing wordt in dit kader echter vooreerst met recht gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de wijze waarop verzoeker met de KDPI in contact zou zijn gekomen en zijn politieke engagement en activiteiten zou hebben aangevat. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst heeft u uw beweerde engagement voor de Koerdische zaak, en meer bepaald voor de KDPI, in Iran niet aannemelijk gemaakt.

Zo heeft u de manier waarop u in Iran met de KDPI in contact kwam, niet aannemelijk gemaakt. U maakte naar eigen zeggen kennis met de partij door uw medestudent Z. (...) (CGVS, p. 5), die zelf actief was bij de KDPI en die u vroeg om samen activiteiten voor de partij uit te voeren. U wist echter zeer weinig te vertellen over Z. (...)’s engagement bij de KDPI en de praktische kant van zijn activiteiten, waardoor de geloofwaardigheid van zijn profiel als KDPI’er ernstig op de helling komt te staan. Zo wist u niet vanaf wanneer Z. (...) zich engageerde voor de KDPI. Hoewel u vertelde dat Z. (...) bij de partij ging omdat zijn oom martelaar was van de partij, wist u niet wie zijn oom precies was. U wist evenmin of Z. (...) goed gekend was bij de KDPI Iran en u wist niet zeker of Z. (...) lid of sympathisant was voor KDPI (CGVS, p. 19). U had verder geen enkele informatie hoe Z. (...) aan het materiaal kwam dat jullie samen uitdeelden tijdens het uitvoeren van jullie activiteiten, noch wist u wie dit allemaal financierde. Ook wat betreft de straatvegskledij die jullie droegen tijdens jullie activiteiten om jullie zelf te vermommen, wist u niet waar Z. (...) dit haalde: hij wou hier ondanks uw vragen hierover niets over zeggen. Dat de manier waarop hij aan dergelijke kledij zou zijn gekomen geheime informatie zou kunnen zijn, kan evenwel moeilijk worden ingezien, temeer daar u niet wist waarom hij hierover niets wilde zeggen. Evenmin had u enig idee waarom er zoveel tijd zat tussen de twee activiteiten die u samen met Z. (...) uitvoerde: u stelde zich hier geen vragen bij. U wist tot slot evenmin of Z. (...) behalve die twee activiteiten die jullie samen uitvoerden nog andere politieke activiteiten had: het kon zijn dat hij er andere had, maar u stelde hier geen vragen over omdat u dit niet wilde weten (CGVS, p. 20-21). Dat u, als zelfverklaard politiek activist in Iran, geen interesse had om te weten of uw beweerde metgezel bijkomende politieke activiteiten had ontwikkeld, kan, gelet op uw beweerde enthousiasme om [politieke] activiteiten uit te voeren en gelet op uw beweerde interesse in politieke kwesties (CGVS, p. 16; p. 19), niet overtuigen. Dat Z. (...) een politiek activist zou zijn, heeft u bijgevolg niet aangetoond.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Zijn beweringen inzake de vermeende werkwijze van de KDPI, staft hij namelijk op generlei wijze. Zelfs indien er rekening gehouden wordt met het feit dat leden van de KDPI en de KDPI als organisatie in Iran de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen, dien verder te worden opgemerkt dat dit geenszins afbreuk doet aan de vaststelling dat van verzoeker veel meer informatie mocht worden verwacht over de persoon die hem zou hebben overtuigd om activiteiten te voeren voor de KDPI en over de concrete opdrachten die hij samen met deze persoon zou hebben gevoerd. Net omwille van het delicate karakter van hun activiteiten voor de KDPI, kan immers worden aangenomen dat zij handelden op een basis van wederzijds vertrouwen. Dit geldt nog des te meer nu Z. een vriend van verzoeker was (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5). Het is bovendien niet plausibel dat de betreffende persoon verzoeker enerzijds wel in zulke mate zou hebben vertrouwd dat hij verzoeker introduceerde in de KDPI, verzoeker bij zijn activiteiten betrok en verzoeker bovendien dermate vertrouwelijke en gevaarlijke informatie zou hebben toevertrouwd als het feit op zich dat hij zelf sympathiseerde met en activiteiten voerde voor de KDPI, het adres van zijn groothandel, het gegeven dat hij in deze groothandel allerlei verboden en bezwarend materiaal zoals pamfletten, cd's met toespraken en allerlei Koerdische zaken bewaarde en de identiteit en het adres van zijn oom, dat bij hun activiteiten een uitvalsbasis en onderduikadres vormde, doch verzoeker anderzijds niet op de hoogte zou hebben gebracht of willen brengen van zijn eigen engagement bij en rol binnen de KDPI en de praktische kant van de activiteiten die zij samen voerden. Dat verzoeker niet bleek te weten hoelang Z. zich reeds engageerde voor de KDPI, niet wist wie diens oom was die martelaar was van de partij, niet kon aangeven of Z. gekend was binnen de partij, zelfs niet kon preciseren of Z. lid of sympathisant was, geen informatie kon verstrekken over de herkomst en financiering van het materiaal dat zij samen zouden hebben verspreid en de kledij die zij droegen, niet bleek te weten waarom er zoveel tijd zat tussen de twee activiteiten die zij samen zouden hebben gevoerd en, in weerwil van zijn eigen beweerde politieke interesse en engagement, zelfs niet bleek te hebben gevraagd naar of geïnformeerd over eventuele andere, bijkomende politieke activiteiten van Z., laat dan ook niet toe ook maar enig geloof te hechten aan verzoekers beweerde in contact treden met en activiteiten voor de KDPI.

Verzoeker legt in het kader van het voorgaande in het verzoekschrift bovendien verklaringen af die onaannemelijk zijn. Dat hij, zoals hij voorhoudt in het verzoekschrift, slechts door zijn eerste activiteit voor de KDPI, zijn ontmoeting met de chef en het lezen van de folders zou hebben beseft dat het voeren van

activiteiten voor de KDPI gevaarlijk kon zijn, kan, gelet op de veelheid aan landeninformatie die verzoeker zelf aanvoert inzake de situatie voor en de problemen van KDPI-vertegenwoordigers en KDPI-leden in Iran, namelijk bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Eveneens dient te worden opgemerkt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker en Z., ondanks dat zij enerzijds duidelijk op de hoogte zouden zijn geweest van de gevaren waarmee hun activiteiten gepaard gingen en daarom tal van voorzorgsmaatregelen namen (zoals een speciale simkaart, het nachtelijke karakter van hun activiteiten, het dragen van vermommingen, het zich voordoen, op deze wijze, als straatvegers, alsmede het gedurende enkele dagen onderduiken na iedere activiteit), bij hun activiteiten anderzijds eenvoudigweg gebruik zouden hebben gemaakt van hun eigen privévoertuigen. Op deze wijze konden zij immers wel erg gemakkelijk worden opgespoord en werden de voorzorgsmaatregelen die zij beweerdelijk zouden hebben getroffen volledig teniet gedaan.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Voorts legde u geen enkel begin van bewijs neer omtrent uw voedingswinkel en de contracten die u had met Z. (...) aangaande de voeding die u bij hem inkocht. U stelde dat alle bewijzen die u had werden meegenomen toen de autoriteiten binnenvielen in uw winkel en u weet niet waar Z. (...) momenteel verblijft, aangezien u geen nummer meer heeft van hem (CGVS, p. 22-23). Dit volstaat evenwel niet als rechtvaardiging voor het ontbreken van enig bewijs in dit verband. Indien Z. (...) effectief een groothandel had en u effectief geruime tijd voeding bij Z. (...) aankocht, kan immers niet worden ingezien dat dergelijke (intensieve) zakelijke contacten niet zouden kunnen worden aangetoond. Bovendien is het niet aannemelijk dat u de contactgegevens van de groothandel van Z. (...) niet zou kunnen opzoeken om eventueel zo aan bewijsstukken van jullie zakelijke cont(r)acten te kunnen geraken. Ook had u nog altijd foto's of andere bewijzen kunnen neerleggen van uw en zijn winkel en foto's van het door de Iraanse autoriteiten gepleegde geweld op uw winkel. Deze werden u immers gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 22-23). Vooralsnog legde u dergelijke bewijsstukken niet neer.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden. Verzoeker brengt inzake het voorgaande bovendien tot op heden niet het minste bewijs bij. Immers waar verzoeker bij aanvullende nota een huurovereenkomst voor het bedrijf dat hij in Iran bezat toevoegt dient te worden vastgesteld dat dit document enkel onder vorm van een fotokopie wordt bijgebracht. Aan fotokopieën kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Tot slot is het onwaarschijnlijk dat, ofschoon jullie op het moment dat jullie beseften dat jullie activiteiten door de autoriteiten waren achterhaald, u hem enkel gezegd zou hebben dat u ervandoor zou gaan, maar dat u er klaarblijkelijk geen idee van had wat zijn plannen toen waren (CGVS, p. 23). Gelet hierop, komt jullie beweerde samenwerking op de helling te staan.”

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Daarenboven wordt met betrekking tot verzoekers vermeende problemen in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Dat uw beweerde problemen ten gevolge van uw beweerde activiteiten onaannemelijk zijn, blijkt tevens uit uw totaal ontbrekende kennis over het actuele lot van uw metgezel Z. (...). U verklaarde weliswaar geen enkel contact meer te hebben met Z. (...). U weet niet waar hij verblijft en u heeft geen nummer van hem om hem te contacteren. U stelde dat u zijn nummer niet meer heeft omdat u uw gsm weggooide. U stelde ook hem niet via via te kunnen contacteren om niemand in gevaar te brengen. Deze uitleg volstaat niet. U ondernam immers geen enkele poging om Z. (...) te contacteren. U zocht hem op geen enkele manier op, zelfs niet via sociale media. Bovendien kan niet worden aangenomen dat het onmogelijk zou zijn om iemand in uw plaats op discrete en veilige wijze te laten informeren naar Z. (...). Ook via het partijbureau van de KDPI in België informeerde u zich niet naar Z. (...). Nochtans stelde u zelf dat u aan de partij in België vertelde wat er in Iran was gebeurd en dat de mogelijkheid bestond dat, indien u hen over Z. (...) vragen had gesteld, ze hierover opzoekingen zouden hebben gedaan (CGVS, p. 23-24). Dat u zich zelfs niet eens probeerde te informeren naar Z. (...)’s lot bij het partijbureau van de KDPI in België, dat zich, zo kan redelijkerwijs worden aangenomen, bezighoudt met het lot van Iraanse Koerden, is, gelet op het feit dat van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij of zij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze aspecten die ook maar enigszins in verband staan met de kern van zijn of haar vrees, niet ernstig. Door het abrupte ontbreken van uw contact met de persoon die een cruciale rol in uw engagement voor de KDPI zou hebben gespeeld zonder dat er hier klaarblijkelijk een reden voor is – nergens uit uw verklaringen blijkt dat jullie contact vertroebeld zou zijn

geweest – en door het ontbreken van enige poging om met hem contact op te nemen of informatie over zijn lot te achterhalen, komt niet alleen de geloofwaardigheid van uw engagement bij de KDPI in Iran en de bewering dat Z. (...) u daadwerkelijk als sympathisant van de KDPI de weg naar uw politiek engagement gewezen zou hebben wederom op de helling te staan, maar wordt tevens de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen ten gevolge van dit engagement fundamenteel ondermijnd.”

Verzoeker onderneemt blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift niet de minste poging teneinde deze motieven te weerleggen of te betwisten doch laat deze motieven geheel ongemeoid. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Gelet op hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze geconcludeerd:

“Dat Z. (...) daadwerkelijk een sympathisant bij de KDPI was en u via hem politieke activiteiten zou uitgevoerd hebben waardoor u in de problemen zou zijn gekomen, heeft u door de bovenstaande bevindingen dan ook niet aannemelijk gemaakt.

(...)

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw activiteiten voor de KDPI in Iran en uw problemen hierdoor.”

Het voorgaande mede in acht genomen, wordt in de bestreden eveneens met recht gemotiveerd:

“De elementen die wijzen op uw tekort aan geloofwaardigheid zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald om de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Zelfs al wordt niet ontkend dat u een zekere kennis heeft over KDPI – kennis kan via studie vergaard worden, waardoor dit gegeven op zich de oprechtheid van uw politiek engagement niet aantoon –, dan nog wijzen enkele elementen op opportunisme. Zo kon u niet uitleggen waarom u precies voor de KDPI koos en niet voor een andere Koerdische partij zoals bijv. Komala. U gaf toe de ideologie van andere partijen niet te kennen maar dat uw ideologie wel aanleunt bij die van de KDPI. Aangezien u geen kennis heeft van andere ideologieën, is het dan ook vreemd dat u zonder inhoudelijke kennis toch deze keuze kon maken (CGVS, p. 14). Opvallend in dit verband is ook dat u in Iran geen lid wilde worden van de KDPI, omdat u dan wapens in de hand zou moeten nemen en een gewapende strijd tegen het Iraanse regime zou moeten voeren, hetgeen u niet wilde, maar dat u er in België geen graten in ziet om lid van diezelfde partij te worden, omdat u hier niet onder de wapens zal moeten (CGVS, p. 12). Het voorgaande kan bezwaarlijk een diepgaande overtuiging verraden.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte tracht hij namelijk te vergoelijken en te minimaliseren dat hij niet kon uitleggen waarom hij specifiek voor de KDPI koos en niet voor een andere Koerdische partij zoals bijvoorbeeld Komala en waarom hij de ideologie van de andere partijen niet kende. Evenmin biedt hij een dienstige verklaring voor het gegeven dat hij aldus zonder de nodige inhoudelijke kennis zou hebben gekozen voor deze partij. Dat er over deze partijen, louter omdat zij verboden waren, in Iran niets te vinden of geweten zou zijn, betreft een blote bewering die door verzoeker op generlei wijze wordt gestaafd, onderbouwd of aannemelijk gemaakt en die bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Deze partijen zijn namelijk wel degelijk actief in Iran en gelet op de veelheid aan heden ten dage online voorhanden zijnde informatiebronnen kan worden aangenomen dat hierover minstens enige informatie terug te vinden was. Verzoeker beweerde blijkens het niet-betwiste feitenrelaas, dat in dit kader steun vindt in het administratief dossier, bovendien dat er bij hem thuis over politiek werd gepraat, dat hij erg begaan was met de Koerdische kwestie en dat hij zich hiervoor altijd al zou hebben willen inzetten. Eveneens zou hij over de Koerdische kwestie hebben gesproken met zijn

vriend Z. en zou deze hem hebben overtuigd om toe te treden tot de KDPI. Zoals verzoeker uitgebreid aanvoert in het voorliggende verzoekschrift, gingen met zijn engagement en activiteiten voor de KDPI daarenboven bijzonder verregaande risico's gepaard en was verzoeker hiervan duidelijk op de hoogte. Dat hij dermate ondoordacht en zonder na te gaan of zijn persoonlijke ideologie mogelijks dichter aanleunde bij één van de andere Koerdische partijen zou hebben besloten om zich te engageren en activiteiten te voeren voor de KDPI, is dan ook hoegenaamd niet geloofwaardig. Daarenboven mocht van verzoeker minstens worden verwacht dat hij zich inzake het voorgaande nader zou hebben geïnformeerd na aankomst in België en vooraleer en nadat hij alhier zijn beweerde KDPI-engagement zou hebben verdergezet. Eveneens mocht van hem worden verwacht dat hij zulks zou hebben gedaan in het kader van en met het oogmerk op zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming, al was het maar om dit verzoek te kunnen stofferen aan de hand van de nodige achtergrondinformatie inzake zijn aangevoerde politieke engagement en activiteiten. De vaststelling inzake zijn opvallend inconsistente verklaringen betreffende zijn wil om lid te worden van de KDPI, laat verzoeker verder onverlet.

De Raad treedt verweerder dan ook bij en is van oordeel dat, gezien verzoeker blijkens het voorgaande kennelijk leugenachtige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn vermeende politieke activisme en de beweerdelijk hieruit voortgesproten problemen in Iran en gezien verzoeker blijkens zijn voormelde verklaringen geen zinnige uitleg kon verstrekken over de reden waarom hij ervoor koos om specifiek voor de KDPI actief te worden, kennelijk onwetend bleek omtrent de ideologieën van de overige Koerdische partijen en inconsistente verklaringen aflegde omtrent zijn wil om lid te worden van de KDPI, de politieke activiteiten van verzoeker in België klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde politieke overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van het relaas van verzoeker inzake zijn beweerde politieke activiteiten en problemen in Iran en de overige, voormelde vaststellingen, oordeelt de Raad dat de politieke activiteiten in België van verzoeker een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven.

Inzake verzoekers politieke activiteiten in België, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht gesteld:

“Daanraast kan erop gewezen worden dat uw politieke activiteiten voor de KDPI in België, die u aan de hand van een aantal foto's aantoonde, zeer gelimiteerd zijn. Zo beperkte uw bijdrage aan de drie activiteiten waarbij u present was zich tot een loutere deelname als gewone betogers die wat slogans roept. U heeft hierbij nooit een organisatorische rol opgenomen, noch met de pers gesproken, noch gespeecht (CGVS, p. 8-11). Voorts blijkt duidelijk uit de door u neergelegde foto's dat de bijeenkomst waaraan u deelnam in Gent binnenskamers plaatsvond, waardoor bezwaarlijk aangenomen kan worden dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden kunnen zijn. In dit kader kan nog opgemerkt worden dat, toen u gevraagd werd naar de verwezenlijkingen van de peshmerga met wie u tijdens de bijeenkomst op de foto ging, u dit niet wist. Nochtans stond u naar eigen zeggen op de foto met hem omdat hij heel zijn leven in dienst van de partij had gestaan. Over een andere foto gevraagd met wie u poseerde, wist u niet wat hun functie was voor de partij. Dat u geen relevante informatie over de functie van de mensen met wie u op foto's poseerde kon geven, wekt sterk de indruk dat u louter omwille van opportunistische redenen i.p.v. omwille van oprechte motieven met hen op de foto ging om uw verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. Ten slotte leverde u als deelnemer geen enkele bijdrage aan het seminarie (CGVS, p. 10-11). Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat slechts twee van de drie activiteiten die u uitvoerde specifiek door de KDPI waren georganiseerd. De betoging waaraan u deelnam op 11 juni 2022 werd immers georganiseerd door Al Ahwazi, een partij waar u geen enkele informatie over had (CGVS, p. 9). U erkende bovendien niet te weten of de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw politieke activiteiten in België (CGVS, p. 13). Wat betreft uw activiteiten op sociale media moet opgemerkt worden dat u ook hier geen enkele concrete aanwijzing had dat de autoriteiten ervan op de hoogte zouden zijn (CGVS, p. 6). Bovendien kan moeilijk gesteld worden dat u met uw facebookprofiel met 1175 vrienden en uw instagramprofiel van 2033 vrienden in de aandacht zou lopen van de autoriteiten. Gelet op deze bevindingen over uw zeer beperkte politieke activiteiten in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Uit informatie blijkt dat dit eveneens het geval is voor betogingen aan diplomatieke posts. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

(...)

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich er immers toe op algemene wijze te wijzen op zijn voormelde, gelimiteerde politieke activiteiten in België en op de sociale media, te herhalen dat hij bij één van deze activiteiten werd gefilmd en aan te geven dat demonstraties regelmatig worden geïnfiltrerd door Iraanse spionnen. Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven hoegenaamd niet. Uit het voorgaande blijkt duidelijk en genoegzaam dat verzoekers politieke activiteiten in België en op de sociale media, die blijkens de reeds hoger gedane vaststellingen een apert opportunistisch karakter hebben, van gelimiteerde aard waren en slechts een beperkt bereik kenden. Eveneens blijkt uit hetgeen voorafgaat duidelijk dat verzoeker over geen enkele concrete aanwijzing bleek te beschikken waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten van zijn politieke activiteiten in België en op de sociale media op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt, zoals verweerder met recht motiveert in de bestreden beslissing, verder genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken blijkens de voormelde landeninformatie over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde asielrelaas en problemen, hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn bovendien gelimiteerde en beperkte activiteiten in België en op de sociale media en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan. Verder kan worden opgemerkt dat *in casu*, gelet op de hoger gedane vaststellingen en in acht genomen het klaarblijkelijk opportunistische karakter van zijn activiteiten in België en op de sociale media, redelijkerwijze van verzoeker mag worden verwacht hij voorafgaand aan een terugkeer deze activiteiten staakt en de betreffende inhoud van de sociale media verwijdt.

Aangaande de door verzoeker bij aanvullende nota bijgebracht foto's waar hij op twee foto's te zien is in een beperkt groepje mensen die vlaggen dragen, op één foto nagenoeg alleen staat afgebeeld met een vlag over de schouders en waar hij op een laatste herkenbare foto plaats neemt voor een podium waarop een met een gsm fotograferende persoon te zien is, dient te worden herhaald dat deze geen afbreuk doen aan het opportunistisch karakter van deze activiteiten en evenmin aantonen dat zijn autoriteiten hiervan in kennis zouden zijn. Daarenboven moet met betrekking tot deze laatste foto's worden opgemerkt dat uit deze foto's niet kan worden afgeleid waar of wanneer het afgebeelde op deze foto's zich situeert, wat het onderwerp was van deze samenkomst en wie deze organiseerde. De setting van deze foto's is derhalve absoluut onduidelijk. Dit fotomateriaal doet dan ook niet de minste afbreuk aan de hoger gestelde motieven.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ten berde gebrachte asielmotieven. Bijgevolg kan geenszins worden aangenomen dat verzoeker, zoals hij in het verzoekschrift tracht vol te houden, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst omwille van deze redenen als politiek dissident persoon door het leven zal gaan en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd.

Derhalve is de verwijzing door verzoeker naar informatie over de situatie voor personen die er als politiek dissident worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoeker. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Verzoeker vestigt in het voorliggende verzoekschrift daarnaast nog de aandacht op zijn Koerdische etnische aanhorigheid en zijn religie. Uit de informatie die verzoeker aanhaalt en citeert, kan, dit in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, echter in het geheel niet worden afgeleid dat de situatie in zijn land en regio van herkomst actueel van zulke aard zou zijn dat deze op zich zou volstaan om te besluiten

dat een loutere Koerdische achtergrond, het loutere gegeven net als de meeste Koerden in Iran de soennitische religie aan te hangen en een loutere aanwezigheid in Iran zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming. Verzoeker dient het bestaan van dergelijke vrees en nood aldus *in concreto* aannemelijk te maken. Hier blijft hij echter manifest in gebreke. Uit verzoekers verklaringen kan, mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door hem ten berde gebrachte asielmotieven, namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid dat hij in het verleden en/of op heden en louter ten gevolge van zijn Koerdische aanhorigheid en/of zijn religie zou zijn blootgesteld of zou riskeren te worden blootgesteld aan feiten die kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker groeide namelijk als soennitische Koerd op in Iran en verbleef er nagenoeg zijn hele leven. Verzoeker haalde, benevens de reeds hoger ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, daarbij geen ernstige en geloofwaardige, aan zijn Koerdische etnische aanhorigheid en/of zijn religie verbonden, problemen aan. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, blijkt uit de in deze beslissing aangehaalde en geciteerde verklaringen integendeel duidelijk en genoegzaam dat verzoeker zelf nooit te maken kreeg met of last had van discriminatie. Verzoeker gaf namelijk aan dat zijn economische situatie niet slecht was en dat hij voldoende had. Hij baatte samen met zijn vader en zijn broer een supermarkt uit. Bovendien konden zowel verzoeker als diens broer studeren aan de universiteit (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3-4, 7, 11-12 en 15). Daarenboven vertoeven zijn naaste familieleden, met name zijn ouders en zijn broer, blijkens de voormelde passages in de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker nog steeds in Urmia in Iran. Verzoeker gaf aan dat hij met hen nog in contact staat, dat zij het allemaal goed stellen en dat het goed met hen gaat. Verzoeker gaf tevens aan dat hij vermoedde dat zijn broer diens universitaire studies intussen kon voltooien. Zijn familieleden baten er daarenboven nog steeds de supermarkt uit en verblijven er nog steeds in hun eigen woning. Ook deze vaststellingen maken overigens dat verzoekers bewering dat de situatie in zijn land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze *an sich* zou volstaan om te besluiten dat een loutere Koerdische achtergrond, het loutere gegeven net als de meeste Koerden in Iran de soennitische religie aan te hangen en een loutere aanwezigheid in Iran zouden (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Dient bovendien te worden opgemerkt dat ook verzoeker zelf klaarblijkelijk de mening is toegedaan dat zijn loutere Koerdische etnische aanhorigheid en religie niet kunnen volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker achtte en acht het immers nodig om het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielrelaas op te dissen en hierin te blijven volharden.

In zoverre verzoeker verder nog tracht te laten uitschijnen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst louter omwille van zijn verblijf in Europa, het gegeven dat hij alhier een verzoek om internationale bescherming indiende en deze terugkeer *an sich* zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd, en waar verzoeker daarnaast laat uitschijnen dat dit nader had of zou moeten worden onderzocht, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker ook in dit betoog hoegenaamd niet kan worden gevolgd. Verzoeker toont te dezen vooreerst immers hoegenaamd niet aan en brengt niet het minste begin van bewijs bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten *in concreto* op de hoogte zouden zijn van zijn verblijf en/of zijn verzoek om internationale bescherming in Europa; laat staan dat hij aannemelijk zou maken dat deze autoriteiten hem louter omwille van deze reden zouden wensen te viseren of te vervolgen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verder legt verzoeker geen informatie neer waaruit blijkt en kan uit het geheel van de voorliggende landeninformatie hoegenaamd niet worden afgeleid dat een louter verblijf en/of verzoek(en) om internationale bescherming in Europa en een terugkeer naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zou(den) kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de informatie zoals gehanteerd door verweerder blijkt in dit kader, zoals reeds hoger werd opgemerkt, daarenboven genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient andermaal te worden opgemerkt dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoot of aannemelijk maakt. Verzoeker, die op generlei wijze aannemelijk maakt dat of onder welke omstandigheden hij gedwongen zou riskeren te worden teruggeleid naar Iran en van wie gelet op het voorgaande mag worden verwacht dat hij vrijwillig naar dit land terugkeert, toont gelet op hetgeen

voorafgaat dan ook geheel niet aan dat, waar, door wie, wanneer, om welke reden en in welke omstandigheden hij bij een terugkeer naar dit land zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd ingevolge zijn loutere verblijf en verzoek om internationale bescherming in Europa en een loutere terugkeer naar Iran. Dat verzoeker ook zelf de mening toegedaan is dat een louter verblijf en verzoek(en) om internationale bescherming in Europa en een loutere terugkeer naar Iran niet kunnen volstaan om in zijner hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, blijkt daarbij overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat hij het nodig en opportuun achtte en acht om het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielrelaas op te dissen en hierin te volharden.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoeker, gezien gelet op het voorgaande niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn vermeende politieke activiteiten, problemen en vrees, evenmin de omstandigheden waarin, de reden(en) waarom en de manier waarop hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten aannemelijk maakt. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker niet in staat bleek om de naam te verstrekken van de smokkelaar die met hem zou hebben gereisd (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.36). Derhalve kan niet worden aangenomen dat verzoeker zijn land op de door hem omschreven, illegale wijze zou hebben verlaten. Gelet op deze vaststelling is de verwijzing vanwege verzoeker naar de situatie en mogelijke risico's voor personen die illegaal het land hebben verlaten, nog daargelaten dat uit de informatie waarnaar hij in dit kader verwijst en die is opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier duidelijk blijkt dat een illegaal vertrek uit Iran doorgaans enkel aanleiding geeft tot een geldboete zodat uit deze informatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat een louter illegaal vertrek uit het land bij een terugkeer en in zijner hoofde zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot een risico op vervolging, te dezen in het geheel niet dienstig.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet op dienstige wijze worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In zoverre verzoeker in dit kader de nadruk vestigt op het gegeven dat hij door de KDPI in België beschouwd zou worden als KDPI-activist en als persoon die ook voorheen in Iran reeds vocht voor en getuige was van de schending van de rechten van het Koerdische volk, dient te worden opgemerkt dat, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, geen bewijswaarde kan worden gehecht aan het attest van de KDPI. Dit attest vertoont immers een kennelijk en nadrukkelijk gesolliciteerd karakter en werd duidelijk en expliciet opgesteld op vraag en ten behoeve van verzoeker en met het oogmerk om dit aan te wenden in het kader van zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming. Waar in dit attest, dit bovendien op bijzonder algemene wijze, gewag wordt gemaakt van verzoekers onderdrukking in Iran, blijkt uit dit attest daarenboven nergens dat, in welke mate of op welke wijze dit werd geverifieerd. Tezamen met het gegeven dat aan dergelijke attesten, die noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde hebben, hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig politiek engagement en relaas kracht bij te zetten, doch dat zij op zich niet kunnen volstaan om een gebrek aan geloofwaardigheid dienaangaande te herstellen, volstaat dit om te besluiten dat niet de minste bewijswaarde kan worden toegekend aan het neergelegde attest. Op zich vormt het voormelde attest bovendien geen enkel(e) indicatie of bewijs voor de ernst en de oprechtheid van het politieke engagement van verzoeker en sluit dit niet uit dat diens engagement en gedragingen in België en op de sociale media zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen. Als dusdanig kan dit attest aldus geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen. Hetzelfde dient te worden gesteld met betrekking tot het middels de aanvullende nota bijgebrachte certificaat van de PDKI van België. Daarenboven kan aan dit laatste document niet de minste bewijswaarde worden toegekend daar dit stuk niet werd gedagtekend en evenmin werd ondertekend en derhalve door om het even wie, waar en wanneer via een computer kan zijn vervaardigd.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan verder in het geheel niet worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat de (veiligheids-)situatie in zijn land en regio van herkomst actueel (mogelijks) van zulke aard zou zijn dat deze zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie kan, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid dat de situatie aldaar op heden van zulke aard zou zijn dat er zou kunnen worden gesproken van een land en regio in of op de rand van een “burgeroorlog”. Uit deze informatie kan immers slechts worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten eind 2022 de grove middelen hebben ingezet om de manifestaties die indertijd plaatsvonden in verzoekers land en regio van herkomst te onderdrukken en dat zij zulks op gewelddadige wijze deden. Dient te worden opgemerkt dat, hoe betreurenswaardig het gewelddadige optreden vanwege de Iraanse autoriteiten jegens de manifestanten ook was of is, het loutere gegeven dat de Iraanse autoriteiten protesten en demonstraties op gewelddadige wijze uit elkaar trachten te drijven en manifestanten viseren, geenszins kan volstaan om te kunnen spreken van een reëel risico op ernstige schade in hoofde van de burgers in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit volstaat namelijk niet om te kunnen spreken van een gewapend conflict in de zin van voormeld wetsartikel. Evenmin is het geweld dat in dit kader geschied willekeurig. Integendeel is het duidelijk gericht tegen de manifestanten, heeft het tot oogmerk de manifestaties uit elkaar te drijven en te verhinderen en blijkt uit niets dat eenvoudige burgers, die niet deelnemen aan de betreffende protestacties en demonstraties, daarbij op willekeurige wijze zouden worden geviséerd. Derhalve toont verzoeker in het geheel niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT